

Ruošiamės Velykoms

Ember Hyli

Bažnyčios žurnalai
(Paremta tikra istorija)

„Garbin[kite] Tėvą jo vardu, tyromis širdimis ir švariomis rankomis“ (2 Nefio 25:16).

„Pabusk, Lidija, – pasakė mama. – Šiandien Švarusis ketvirtadienis!“ Rusijoje, kur gyvena Lidija, Švarusis ketvirtadienis yra ypatinga diena, skirta pasiruošti Velykoms.

Lidija apsivertė ir pažvelgė pro langą. Lauke vis dar buvo tamsu.

„Mama, aš tokia pavargusi, – tarė Lidija. – Ar galiu pamiegoti šiek tiek ilgiau ir imtis darbų vėliau?“

Mama nusišypsojo ir atsisėdo ant lovos. „Yra priežastis, dėl kurios šiandien atsidundame taip anksti. Ar žinai, kas tai?“

Lidija gerai pagalvojo, bet atsakymo nežinojo.

„Mes labai stengiamės, kad šiandien mūsų namai būtų švarūs ir primintų tą dieną, kada Jėzus plovė savo mokiniams kojas. Jis mylėjo žmones ir jiems tarnavo, ir mes norime tarnauti savo namuose taip, kaip Jėzus. Šiandien prisimename Jėzų!“ – pasakė mama.

Lidija norėjo tarnauti kaip Jėzus, todėl šoko iš lovos.

Visą dieną ji sunkiai dirbo. Ji plovė grindis, skalbė drabužius ir padėjo gaminti maistą. Baigiantis diena ji pajuto pasidžiavimą. Viskas tviskėjo švara.

Kita diena buvo Didysis penktadienis. Lidija, mama ir tėtis dažė margučius. Jie pradūrė mažas skylutes kiaušinio lukšte ir išpylė jo turinį. Ant lukštų jie piešė raštus vašku. Tada kiaušinius nardino į ryškiai raudonus, violetinius ir žalius dažus. Lidijai patiko, kaip gražiai atrodė tie susipynę raštai.

Kai dažai išdžiūvo, Lidija į kiekvieną kiaušinį įdėjo po vieną mažą susuktą šeimos nuotrauką. Šis penktadienis buvo diena, skirta pabūti kartu ir prisiminti Jėzus auką. Tą savaitės dieną mirė Jėzus. Kiaušiniai Lidijai priminė kapą, kuriame gulėjo Jėzus. Lidijos šeima padarė viską, kad Jį prisimintų.

Didįjį šeštadienį mama paruošė *kuličių* (Velykų pyragą). *Kuličiaus* kepimas svarbi Velykų tradicija Rusijoje. Žmonės visada stengėsi būti pagarbūs kepdami *kuličių*. Lidija mąstė apie savo šeimą, Jėzus prisikėlimą ir už ką buvo dėkinga. Kai jos namuose buvo taip švaru ir ramu, apie dvasinius dalykus galvoti buvo lengviau.

Pagalčiau atėjo Velykų sekmadienis! Lidija taip džiaugėsi. Į svečius atvyko pusbroliai ir pusseserės. Visi valgė skanų maistą, kurį ji padėjo gaminti. Ant stalo buvo pyragų, *kuličius*, dešros ir sūriai. Valgydami jie liudijo ir kalbėjosi apie tai, už ką yra dėkingi.

Po vakarienės jie žaidė ypatingą žaidimą. Jie rideno margučius. Pralaimėdavo tas, kurio kiaušinis įskildavo pirmas. Lidijos rankos sudrebėjo, kai ji savo kiaušiniu stuktelėjo į pusbrolio kiaušinį. „Nagi, kiaušini!“ – sušuko ji. Jos ryškiai violetinis kiaušinis skilo. Suskilusiame lukšte buvo jos šeimos nuotrauka.

Žvilgtelėjusi į nuotrauką, Lidija nusišypsojo. Ji neprieštaraavo, kad pralaimėjo. Širdį užliejo šiltas laimės jausmas. Lidija sunkiai dirbo ruošdamasi šioms Velykoms, padėdama ir rodydama meilę savo šeimai. Dėl Kristaus prisikėlimo jie visi vėl gyvens! ●

● Žr. „Ateik ir sek paskui mane“ skyrių „Velykos“.

